

Riksdagen

Uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2018/19:11

Fredagen den 23 november

§ 1 Europeiska rådet (art. 50)

Statsminister Stefan Löfven

Information och samråd inför Europeiska rådet (art. 50) den 25 november 2018

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi öppnar dagens andra sammanträde med EU-nämnden: samråd med statsministern inför Europeiska rådet om artikel 50, det vill säga brexit. Vi välkomnar statsministern med medarbetare hit.

Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! På söndag morgon hålls Europeiska rådets extra-inkallade sammanträde om brexit. Där ska vi behandla dels det avtal som reglerar britternas utträde ur unionen, dels den politiska deklarationen om vår framtida relation. Först kommer jag att ha ett möte med de 27 länder som blir kvar i EU. Därefter kommer vi tillsammans att träffa Storbritanniens premiärminister Theresa May.

Efter ungefär ett och ett halvt års förhandlingar har vi till slut nått en överenskommelse som reglerar villkoren för Storbritanniens utträde ur EU. Överenskommelsen har som bekant godkänts av den brittiska regeringen. Nu är avsikten att Europeiska rådet ska ge grönt ljus för medlemsstaternas räkning.

Jag har många gånger tidigare när brexit har diskuterats sagt att jag beklagar att britterna har valt att lämna EU. Jag är övertygad om att det hade varit bra för alla om de hade stannat kvar. Nu är det som det är. Då är det viktigt att utträdet sker under ordnade former. Det är också viktigt att EU och Storbritannien får en nära och bra relation efter brexit. Det bidrar till ökat välbefinnande i hela Europa. Och det bidrar till ökad säkerhet, för oss i Sverige och i hela Europa.

Möjligheterna att få en så stark och nära relation som vi vill kommer att stärkas om EU och Storbritannien skiljs i god ordning.

Fru ordförande! I överenskommelsen om utträdet hanteras en mängd frågor om vad som ska gälla när britterna lämnar EU. Det omfattar alltifrån pågående domstolsmål till behandling av varor på marknaden. Avtalet innehåller också en övergångsperiod som ger oss bättre möjlighet att ställa om inför utträdet. Det är viktigt, inte minst för näringslivet.

Från svensk sida har vi anledning att vara nöjda med innehållet i det här utträdesavtalet. Jag vill lyfta fram särskilt tre delar. Till att börja med innebär överenskommelsen att det blir tryggare och mer förutsägbart för

britter som bor i andra EU-länder respektive EU-medborgare som bor i Storbritannien. Det finns exempelvis bortåt 100 000 svenskar i Storbritannien. De får behålla sina rättigheter.

Tack vare att vi får ett avtal och en övergångsperiod på plats blir det också lättare och mer förutsägbart för företag som handlar och samarbetar med Storbritannien att fortsätta göra det också efter utträdet.

Det andra jag vill peka på är att vi får en ekonomisk överenskommelse som innebär att Storbritannien står för sin andel av de förpliktelser som EU har åtagit sig under deras medlemskap. Det är viktigt, inte minst vad gäller det fortsatta arbetet med EU:s långtidsbudget.

Det tredje jag vill peka på är att förhandlarna har kunnat hitta en lösning på den mycket komplicerade frågan om den irländska gränsen. Att garantera en fortsatt öppen gräns på Irland är nödvändigt för att inte riskera den fredliga utvecklingen där.

Fru ordförande! Utöver avtalet om britternas utträde ska vi enas om en politisk deklaration om det framtida samarbetet. Inriktningen är ambitiös. Den slår till att börja med fast att EU är redo för en mycket nära framtida handelsrelation med Storbritannien. Resultatet får däremot inte strida mot EU:s principer; den inre marknaden kan inte delas upp.

Deklarationen lägger också en stark grund för samarbete på andra viktiga områden. Jag tänker på forskning, utbildning och säkerhet. Det angelägna arbetet för att trygga vår inre och yttre säkerhet måste fortsätta tillsammans med Storbritannien även efter brexit. Det är oerhört viktigt, också för Sverige.

En fråga återstår att lösa, om det inte har hänt någonting precis nu. Men såvitt vi vet återstår en fråga. Det handlar om hur Gibraltar ska hanteras i de framtida förhandlingarna. Vi har dock gott hopp om att också den frågan kommer att lösas inför Europeiska rådets möte på söndag.

Jag vill förtydliga att deklarationen pekar ut en riktning. Förhandlingarna om hur den framtida relationen ska se ut i detalj kommer att påbörjas när britterna inte längre är medlemmar i unionen. Det här är alltså en politisk deklaration om en inriktning.

Det är ändå bra att vi slår fast en så ambitiös inriktning som vi gör. Från svensk sida har vi hela tiden eftersträvat ett så starkt och nära förhållande till Storbritannien som möjligt.

Fru ordförande! Som nämndens ledamöter vet är vi inte framme i och med söndagens möte. Både det brittiska parlamentet och Europaparlamentet ska säga sitt. Men det här blir ett viktigt steg på vägen. Med överenskommelserna som nu ligger på bordet lägger vi grunden för en fortsatt stark relation med Storbritannien. Det är angeläget, inte minst för oss här i Sverige. Det är något som vi, regering och riksdag, har arbetat för tillsammans. Och det har tjänat oss väl.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Jag lämnar nu ordet till partierna i storleksordning. Jag har inte tänkt föreslå någon restriktion vad gäller talartid. Den restriktion vi har är att vi ska vara klara till 15.30. Man får därför anpassa inläggen därefter.

Anf. 4 MATHIAS TEGNÉR (S):

Fru ordförande! Tack, statsministern, för redogörelsen!

Jag känner mig personligen lite ambivalent inför de frågor som vi i dag ska diskutera. Å ena sidan är överenskommelsen viktig, precis som statsministern så väl har påpekat. Den är viktig för de framtida svensk-brittiska relationerna, den är viktig för svenskar i UK, den är viktig för briter här i Sverige och den är viktig för vårt näringsliv, eftersom Storbritannien är en viktig handelspartner.

Överenskommelsen är alltså viktig å ena sidan. Å andra sidan känner jag mig ändå sorgsen. Jag inser att det är upp till briter att avgöra om man vill vara med i EU. Samtidigt tror jag att det här är ett dåligt beslut. Det är dåligt för Sverige. Det är dåligt för EU. Det är inte minst dåligt för briter.

Jag tror att vi svenskar kommer att sakna briter i det framtida EU-samarbetet. Storbritannien har varit en viktig allierad i frågor om EU:s budget. Jag tror också att jag som socialdemokrat kommer att sakna briter i frågor som handlar om handelspolitiken. Det är en viktig fråga för vårt framtida välstånd.

Med det sagt är ändå den här överenskommelsen hästlängder bättre än att briter lämnar EU utan ett avtal. Därför vill jag önska statsministern lycka till på Europeiska rådets möte på söndag. Jag kommer personligen att med stort intresse följa ratificeringsprocessen, i EU-parlamentet men också i det brittiska parlamentet.

Avslutningsvis vill jag ställa en fråga till statsministern. Givet att processen går som man kan tänka sig, att överenskommelsen ratificeras, undrar jag vilka frågor statsministern uppfattar som viktigast under de kommande förhandlingarna, kopplat till svenska intressen men också kopplat till de framtida svenska relationerna med Storbritannien.

Anf. 5 KARIN ENSTRÖM (M):

Fru ordförande! Det känns ändå som att vi närmar oss ett avgörande. Så här nära har vi inte varit på länge.

Jag tycker också att vi här i Sverige har haft ett gott samarbete på den politiska nivån när det gäller att hitta en svensk linje som fungerar. Våra intressen har sammanfallit för att det ska bli ett så bra utträdesavtal som möjligt men också för att skapa förutsättningar för en så bra svensk-brittisk relation som möjligt när utträdet väl är ett faktum.

Jag tror att vi är många som känner stundens allvar. Det är djupt beklagligt, ur flera perspektiv, att Storbritannien lämnar. Storbritannien är en av våra viktigaste allierade i för oss viktiga frågor. Storbritannien har haft en stark, till och med central, roll när det gäller frihandelsfrågorna, när det gäller en bra och väl fungerande inre marknad och när det gäller värnandet av de mellanstatliga inslagen i EU – att skilja mellan vad som är verkligt överstatligt och vad som kan vara mellanstatligt.

Storbritannien har, som finanscentrum, haft en stark ställning när det gäller finanspolitik. Men Storbritannien har också en mycket stark ställning och stor betydelse när det gäller säkerheten i Europa, både vad gäller försvars- och säkerhetspolitik och underrättelsefrågor. Storbritannien är en av Sveriges viktigaste handelspartner men också en viktig samarbetspartner när det gäller just försvars- och säkerhetspolitiska delar.

Hur utträdet går till blir därför oerhört viktigt, men det gäller självklart också hur den framtida relationen ska formas. Man ska inte tro att Sverige och Storbritannien kan ha en egen relation om inte hela EU har en bra relation med Storbritannien. Därför är båda delarna som nu ska beslutas så viktiga.

Vägen fram till att få avtalen på bordet har på ett sätt varit både lång och krokig. Men med tanke på komplexiteten har den ändå varit ganska snabb. Omfattningen av förhandlingarna är av sällan skadat slag. Man har ändå hunnit med väldigt mycket på kort tid.

Nu återstår naturligtvis en hel del hinder. Vi vet inte var det kommer att sluta. Men jag hoppas att vi delar ambitionen att det ska bli så bra som möjligt, både för EU och Storbritannien och för oss bilateralt.

En fördel med detta är ändå att EU-27 har stått så nära varandra. Jag skulle vilja att statsministern kommenterar hur statsministern ser på det nu, inför mötet på söndag. Det är kanske fortfarande lite spretigt, men hur bedömer statsministern att sammanhållningen kommer att se ut i fortsättningen, från söndag fram till att avtalen kan skrivas under längre fram, när det väl blir allvar?

Mathias Tegnér ställde också en bra fråga om de svenska intressen som ska bevakas tills vi får den framtida relationen. Jag skulle också gärna vilja få ett svar på det.

Anf. 6 MARTIN KINNUNEN (SD):

Ordförande! Sverigedemokraterna stöder regeringens position att rösta ja till den här överenskommelsen. Det är såklart positivt att man äntligen, efter långa och jobbiga förhandlingar, har nått i mål, åtminstone med den brittiska regeringen. Förhoppningsvis ska även Gibraltarfrågan lösas sig, även om det finns en risk där.

Sverigedemokraterna hade gärna sett att EU hade intagit en mer kompromissvillig attityd och kompromissat mer gällande de fyra fri- och rättigheterna. Det har EU inte velat göra. Man är förmodligen rädd för att ge Storbritannien en alltför bra deal, eftersom fler förmodligen länder kunna tänkas vilja lämna EU i så fall. Det är beklagligt.

Även om vi nu, som föregående talare har sagt, är nära är vi ändå väldigt långt borta eftersom det i dag är svårt att se att den här överenskommelsen ska kunna överleva i underhuset. Jag skulle vilja att statsministern redogör för om det finns någon plan för hur man kan gå vidare om det blir ett nej i underhuset. Det är svårt att spekulera om detta, men om vi går efter vad alltför stora delar av Theresa Mays eget regeringsunderlag har sagt och vad Labour i Storbritannien säger ser det tufft ut för överenskommelsen att överleva i underhuset. Finns det någon plan för hur man ska gå vidare om det inte går?

Det finns en plan för vad man ska göra om det blir en avtalslös exit för Storbritannien. Har man någon sorts plan för hur man ska gå vidare om den här överenskommelsen faller?

Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Jag delar den uppfattning som har getts uttryck för här om att vi kommer att sakna britterna. Nu är det allvar, och det är också så det känns. Vi har hela tiden sagt att detta är tråkigt, men nu när beslutet är

fattat vill vi ha ett så ordnat utträde som möjligt och en så bra framtida relation som möjligt. I den meningen är detta en bra överenskommelse.

Vilka specifika ingångar skulle Sverige ha efter en eventuell ratificering? Två perspektiv är uppenbara.

Det ena är handelsfrågan. Eftersom vi kanske mer än många andra länder har en mycket bred handelsrelation med Storbritannien är det viktigt för oss att få till detta så att det blir brett och omfattande. Eftersom vi också har en exportindustri som sträcker sig över flera sektorer är detta en sådan fråga.

Det andra perspektivet rör säkerhetsfrågan. Som jag sa i min inledning är det utbyte som vi har med Storbritannien oerhört viktigt för att vi ska kunna upprätthålla en så bra nivå som möjligt på säkerheten. Detta utbyte är viktigt, och det är bra att det nämns väldigt tydligt i den politiska deklarationen om den framtida relationen. Detta är två exempel som jag gärna vill nämna.

Karin Enströms frågade om EU-27. Vi har hållit ihop oerhört bra. Jag var nog mer bekymrad innan detta och kanske också i början – kommer det verkligen att hålla? Jag måste dock säga att det har rått en stark enighet om att se till att det är EU-27 som förhandlar. Vi har utsett en förhandlare, och det är denna person som sköter detta. Vi sticker inte iväg åt olika håll, även om det från tid till annan kan ges uttryck för lite olika ambitioner.

Vi bedömer att det kommer att ratificeras på den europeiska sidan. Man kan aldrig ta något för givet, men det är den bedömning som görs. Problemet är nog dessvärre större på den brittiska sidan.

När det gäller framtida relationer kommer vi att fortsätta. Jag är nöjd med den politiska deklarationen eftersom den är bred vad gäller handel – såväl varor och tjänster som säkerhetssamarbete, transporter och en mängd andra områden nämns. Vi får ta det vidare så bra som möjligt, men naturligtvis med en skillnad: Som vi har varit medvetna om hela tiden är och ska det vara skillnad mellan att vara medlem i en förening och att inte vara det. Så måste det vara.

Det är väl också lite av ett svar till Kinnunen – man kan inte få allt om man inte är medlem. Det finns ingen organisation som man kan gå ur och sedan säga att man ska ha precis samma rättigheter i som man hade när man var medlem. Det fungerar inte så, och det fungerar inte så här heller.

Jag tycker ändå att det i den politiska deklarationen finns en väldigt ambitiös hållning att ha ett starkt förhållande till Storbritannien på alla dessa områden. Om man läser igenom deklarationen ser man att den är bred. Det är ett uttryck för att vi vill ha en bra relation, både för vår skull och för Storbritanniens skull. Theresa May sa någonting om att verkligheten förändras, men geografin förändras inte utan är som den är. EU ligger där EU ligger; Storbritannien ligger där Storbritannien ligger. Det gäller även efter detta.

Om det blir ett nej i underhuset skulle det naturligtvis vara ett väldigt stort problem. Hur man skulle lösa upp en sådan situation är jag inte riktigt säker på. Det är klart att man får fortsätta ansträngningarna.

Det som kan hända är att man förlänger tidsfristen för övergångsperioden, men det är då faktiskt upp till britererna om de vill ha "no deal" eller inte. Om de vill något annat får de ta upp den diskussionen. Jag skulle dock säga att vi då skulle ha väldigt svåra problem. Jag har svårt att se att det helt plötsligt skulle börja omförhandlas igen, men osvuret är

Anf. 8 ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Tack, statsministern, för redovisningen inför söndagens möte! Jag ska fatta mig kort och säga att jag instämmer i mycket av det som statsministern sa i sin inledning liksom jag instämmer i både Mathias Tegnérs och Karin Enströms inlägg i denna lilla diskussion.

Jag tycker att det är viktigt att vi skiljs åt i god ordning, precis som statsministern sa. Jag är glad över att det nu finns ett utkast till avtal som tycks kunna accepteras av båda parter och dess regeringar, så här långt i varje fall. Detta ger förutsättningar för alla verksamheter men också för människor att känna den trygghet som jag tror är viktig för att saker och ting ska fortsätta att utvecklas på det sätt som vi vill att de ska utveckla sig på.

Min fråga i sammanhanget är emellertid om detta kan anses tillräckligt för att alla de människor som vistas på ömse sidor om den kommande gränsen ska kunna känna den trygghet för sig själva, för sina barn, för skolgång, för sjukdom och så vidare som människor måste känna för att ha trygghet i livet och för de verksamheter som de representerar.

Finns det några utestående frågetecken? Till exempel har det ju diskuterats att det skulle fordras någon typ av ansökningsförfarande för att man ska få de sociala förmåner och liknande som man ibland kan behöva för att leva det trygga livet i ett land. Har alla dessa oklarheter retts ut? Kan vi lämna ett besked till de hundratusentals människor som bor på ömse sidor om att de ska kunna fortsätta att leva det trygga livet också i framtiden?

Anf. 9 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Tack, statsministern, för redogörelsen! Detta avtal har ju förhandlats fram mellan en mycket konservativ regering i Storbritannien och en EU-kommission som är som EU-kommissionen är: bunden till sina fördrag och ganska rigid när det gäller många frågor. Vi har därför aldrig haft speciellt höga förväntningar på detta avtal eller på deklarationen, och den är också ganska långt ifrån det vi skulle vilja se som ett fortsatt samarbete mellan Storbritannien och Sverige.

Trots det är det självklart så att Sverige inte bör blockera detta på något sätt, utan man får ta den överenskommelse som finns och gå vidare därifrån och se vilka möjligheter som kan finnas.

Jag skulle vilja säga att det nu är sannolikt att det brittiska underhuset kommer att rösta nej till avtalet, och det är där dramatiken antagligen ligger i fortsättningen. Det är inte orimligt att tänka sig att det blir nyval i Storbritannien om premiärministern förlorar en så allvarlig omröstning. Då är vi i en helt ny situation, förhoppningsvis – menar jag – så småningom med en ny regering i Storbritannien som har bättre ambitioner vad gäller samarbetet med Sverige och andra länder i Europeiska unionen.

Jag förstår att det kan vara känsligt att uttala sig om detta, men det måste rimligen finnas en plan för vad som händer om detta faller i underhuset. Jag tycker att det mest negativa vore om vi hamnar i ett avtalslöst tillstånd och det blir en hård brexit som är helt oreglerad.

Det finns också möjligheter att så att säga ställa klockan och låta detta vänta ett tag och sedan se vilka möjligheter som finns. Det är ju uppenbart att en eventuell ny regering i Storbritannien antagligen skulle vilja ha ett samarbete som ligger närmare det som Sverige hade önskat på detta område.

Jag tycker att det är viktigt att statsministern tar ordet på mötet, att man säger att det är viktigt att värna detta och att man inte hamnar i ett avtalslöst tillstånd utan är mer flexibel i en sådan situation. Även om vi inte vet vad som händer måste man planera för det som möjligen kan ske, så jag skulle önska att statsministern säger några ord om hur han ser på detta möjliga scenario.

Anf. 10 ROBERT HALEF (KD):

Ordförande! Tack, statsministern, för redogörelsen! Jag instämmer i det statsministern, Karin Enström från Moderaterna och Eskil Erlandsson från Centerpartiet har sagt.

Ordförande! Det är glädjande att förhandlingarna om ett ordnat utträde för Storbritannien närmar sig slutet. Tidigare under förhandlingarna fick vi information om att Storbritanniens närvaro på Gibraltar och Cypern inte skulle försvåra brexit och att den svåraste frågan då var hur frågan om gränsen mot Nordirland och Irland skulle lösas utan en fysisk gränskontroll för att inte blåsa upp gamla konflikter i området.

Efter en längre tids förhandlingar har vi fått signaler om att denna gränstvist är tillfälligt löst och att det finns ett förslag som är godtagbart för både Storbritannien och EU. Det handlar om en så kallad övergångsperiod och att man på sikt ska hitta en bättre lösning för denna gräns utan att det blir några hårda, fysiska gränskontroller.

Storbritanniens regering har nu godkänt förslaget om överenskommelsen om utträde, och efter helgens toppmöte med Europeiska rådet blir frågan aktuell för det brittiska parlamentet. Därefter blir det Europaparlamentet som ska fatta det slutgiltiga beslutet om detta.

Ordförande! Att det finns möjlighet att flytta fram utträdesdatumet den 29 mars om man inte kommer överens är positivt. Att det finns en övergångsperiod fram till den 21 december 2020 är också viktigt för att företag, myndigheter med flera ska hinna göra nödvändiga förberedelser för ett fortsatt samarbete. Ju längre övergångsperioden är, desto bättre. Det skapar bättre möjligheter för ett brett och djupt samarbete framöver mellan Europeiska unionen och Storbritannien.

Ordförande! Något som oroar är tvisten om Gibaltars status och framtid. Detta är en tvist mellan Storbritannien och Spanien som behöver hanteras.

Det finns olika teorier som man har kunnat ta del av via medier de senaste dagarna om huruvida Gibaltars framtida ställning ska regleras i brexitavtalet eller avgöras i samtal mellan Storbritannien och Spanien. Spanien har hotat med att rösta nej till brexituppgörelsen om det inte blir ändringar i skrivningarna om Gibraltar. Detta är tråkigt, och jag hoppas att det ska kunna undvikas så att det inte försenar eller förhalar en överenskommelse och ett enhälligt beslut i Europeiska rådet.

Ordförande! Min första fråga till statsministern är: Kommer denna fråga att försena Storbritanniens utträde den 29 mars?

Min andra fråga är: Har statsministern någon idé om hur denna tvist ska lösas?

Anf. 11 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Jag börjar med Eskil Erlandsson fråga. Är detta tillräckligt för alla människor? Vår bedömning är att det är det vad gäller arbete, sjukförsäkring, skolor och så vidare. Det kan komma att innebära en viss administration för de enskilda individerna – jag tror att det har med registrering att göra – men vår bedömning är att man helt enkelt får behålla sina rättigheter.

Som svar till Jonas Sjöstedt är det helt korrekt att det kan bli ett nej i UK. Det är dessvärre ingen vågad gissning; det ser tungt ut i underhuset. Men låt oss ändå hoppas att det där går vägen.

Vad gäller frågan om huruvida man ska ställa klockan eller inte är det i så fall britterna som måste begära förlängd tid, och då krävs enhällighet bland EU-27 för att så ska bli. Det är heller inte alltid som man hör att de vill ha förlängd tid om detta inte går vägen, utan det finns lika många som tycker att de lika gärna kan gå ut utan avtal.

Exakt hur detta kommer att sluta om vi får den utgången är svårt att säga, men enligt det formella regelverket måste Storbritannien komma med en begäran som EU-27 enhälligt ska acceptera.

Det kan vara en nödvändig utväg. Jag håller med om att det är viktigt att inte hamna i ett avtalslöst tillstånd, men ansvaret för detta ligger på båda sidor. Det vore väldigt illa om vi hamnade i ett avtalslöst tillstånd.

Apropå det Kristdemokraterna sa om Gibraltar, Cypern och Irland har alla dessa diskuterats. Det ser ut att finnas en lösning på frågan om Irland, även om den är omdiskuterad.

Vi bedömer att frågan om Gibraltar kommer att lösas. Det har gjorts väldigt tydliga uttalanden, bland annat om att detta inte är någon förändrad position. Det är samma regelverk som har gällt tidigare, vilket innebär att Spanien har det inflytande på detta som de ska ha. Vi hoppas att det löses fullt ut inför morgondagens sammanträde. Jag bedömer inte att detta kommer att försena utträdet.

Anf. 12 HANS ROTHENBERG (M):

Ordförande och statsministern! Det har varit en lång väg, och förhoppningsvis är vi framme. Det finns dock fortfarande snubbeltrådar kvar i sammanhanget, och vi talar här om huruvida det brittiska parlamentet inte skulle godkänna denna uppgörelse. Men det är också 27 andra parlament som ska säga sitt om detta innan EU kan slutföra avtalet.

Ser statsministern att något annat land, utöver Spanien och Gibraltarfrågan, skulle kunna vara i riskzonen att inte stödja denna uppgörelse? Vad finns det i så fall för möjligheter att kunna hantera en sådan situation innan det är dags för rådet att slutligen underteckna ett avtal?

Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Fru ordförande! Jag bedömer att alla kommer att godkänna det. Eller så här: I detta skede är det brittiska parlamentet och Europaparlamentet som ska godkänna. I nästa skede, när det gäller den framtida relationen, blir det också ratificering av respektive land.

Att Europaparlamentet kommer att godkänna detta är nog en rimlig bedömning. Risken finns i London.

2018/19:11
23 november

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för det och konstaterar att det finns ett mycket brett stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt. Vi tackar statsministern och önskar lycka till.

Innan vi avslutar ska jag säga att nästa sammanträde äger rum fredagen den 30 november kl. 09.00. Mötet avslutas härmed.

Innehållsförteckning

§ 1 Europeiska rådet (art. 50)

.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 4 MATHIAS TEGNÉR (S).....	3
Anf. 5 KARIN ENSTRÖM (M).....	3
Anf. 6 MARTIN KINNUNEN (SD)	4
Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	4
Anf. 8 ESKIL ERLANDSSON (C).....	6
Anf. 9 JONAS SJÖSTEDT (V).....	6
Anf. 10 ROBERT HALEF (KD).....	7
Anf. 11 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	8
Anf. 12 HANS ROTHENBERG (M).....	8
Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)	8
Anf. 14 ORDFÖRANDEN.....	9